

Floydigt men aningen ofräscht

Musik | Ljud/ljusshow

FLOYDIAN WAVES
- A TRIBUTE TO PINK FLOYD

P Floyd

Publik: 450 personer

Falu stadsteater, 26/11

Ljuset släcks. Färgstarka lampor tänds, meditativa Floyd-toner fyller salongen och ljud- och ljusmeditationen kan börja. Rött, grönt och blått ljus flödar och gitarristen och kapellmästaren Jan Stumsner drar i gång ett flödigt arrangemang.

Nog är det lite fascinerande att nio människor kan hålla på och skärskida Pink Floyds sublimitet i hela tio år. Känns det så fräscht egentligen?

450 biljetter rök direkt och Pink Floyd-suget verkar förvånansvärt stort denna afton i Falun. Och visst, P Floyd består av ett gäng mycket skickliga musiker, de kan sin sak, inget snack om saken.

Men när tre av bandmedlemmarna i början av den näst intill tre timmar långa konserten sät-

ter sig ner och genomför något slags teatraliskt kortspel till susiga hallucinogena spruckna reso-

nanser känns allt mycket på läsas.

Upplägget Floydian waves – a tribute to Pink Floyd drar med sig en gravallvarligt unken och sorgligt gammaldags bismak.

Ändå måste jag medge att det emellanåt, i samband med de lite lugnare, sprödlare Floyd-versionerna, bläxtrar till ordentligt.

Sångaren Hasse Lundin har en slags förmåga att trollbinda och med en så pass proffsig uppbackning köper man konceptet för korta stunder.

Blå-grön-röda tankar sätts i gungning och vibrationerna känns genom stadsteaterns golv, in i märgen.

Men fräscht blir det aldrig. Mer inbitet föråldrat och utan något riktigt tuggmotstånd.

Men det var väl kanske inte heller meningen.

Ljud och ljus. P Floyd består av ett gäng mycket skickliga musiker, de kan sin sak, inget snack om saken.

Foto: MIKAEL FORSLUND

ASA JOHANSSON